

et afgjørende Led i vort økonomiske Liv, hvorledes vi kunne afsætte vort Smør, og det ærede Medlem maa saa meget, han vil, hævde, at vi kunne komme til at exportere Kunstsmør, jeg paastaar, at kunne vi faae en Stilling for vort Smør paa det engelske Marked, ved hvilken det er sikret, at der ikke fra Danmark kan komme Kunstsmør, saa skulle vi søge efter en lignende Stilling for nogle af vore andre Produkter. Det er fuldt berettiget at hævde, at det har den største Betydning for vort Smør at faae dette, og det har jeg principielt hævdet. Det ærede Medlem vil erkjende, at Udvalgets Behandling i Fjor og den Konference jeg havde med Udvalget, gav intet Udbytte. Det var derfor naturligt for mig at forelægge Lovforslaget igjen i Aar paa samme Maade, saa meget mere som Udvalgets Betænkning, der indeholdt adskillige Oplysninger, egentlig knyttede sig dertil. Jeg har i Udvalget og andet Steds sagt, at jeg er villig til at forhandle, men jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg ikke kan gaa over til det ærede Medlems Standpunkt, og at jeg ikke sætter Pris paa at gjenneføre en Lov, som ingen virkelig Betydning har. Jeg har allerede ved Iste Behandling i Fjor fremsat en Tanke, der i en forskjellig Form er kommen frem fra anden Side, jeg har sagt, at det kan gjerne være, at Lovforslaget ikke paa alle Punkter er gaaet den rette Vej, og at man ikke kan gaa til ganske parallelle Foranstaltninger overfor Indland og Udland. Naar ærede Medlemme efterse denne Yttring i Rigsdagstidenden, ville de maaske erkjende, at her er allerede peget paa et Punkt, ad hvilket man mulig kunde komme noget fremad. For mig er det vigtigt, at holde paa Hovedsagen. Hvad Indlandet angaar, maa jeg hævde, at det har ikke været Tanken at aflive Kunstsmørproduktionen, for at jeg skal bruge et Udtryk, som er forstaaeligt og ramme det ærede Medlems Tanke. Det er slet ikke Tanken i Lovforslaget. Jeg hævder stadig, at det er i Konjumenternes Interesse at se, hvad de kjøbe og hvad de faae. Jeg har ikke tænkt paa, at dette Produkt ikke skulde være forhandeligt eller vel-smagende, og jeg har ikke taget „honnet Ambition“ i den Forstand, hvori det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojzen) tog Ordet. Jeg har sagt, at Smaa-folk, som skulle kjøbe, have virkelig Interesse i at se, hvad de faae, og jeg tør se den Mand, som kan modstige denne Sandhed; men jeg har tillige sagt, at der kan være Andre, hvem det mere kommer an paa Stinet, og hvem det mere kommer an paa, at man tror, at den Vare, der staar paa Bor-

det, er Smør. De ville vel ikke udgive det for Smør, man kunde jo ogsaa tro, det var Kunstsmør, men de ville helst have, det skal staa hen, og de ville helst have, at det ene skal tage sig lige saa godt ud som det andet. Det er det, jeg kalder for honnet Ambition. Det ærede Medlem godkjendte selv Standpunktet, jeg tror ved at omtale Børn f. Ex., som mødte ued Brød, som der var Kunstsmør paa, saa skulde Børnene ved Siden af tro, at det var rigtigt Smør. Er det nu et sundt Standpunkt at lade Børnene indtage? Er det ikke bedre at lære Børn, hvad der er Sandhed, end at de skulle udgive Noget for noget andet. Det forekommer mig ikke, at Exemplet er vel valgt. Det ærede Medlem vilde sammenligne dette her med Klædefabrikationen; ja det vilde være et Held, om vi kunde hæve Vadmelfabrikationen til Lighed med Klædefabrikationen; men det ærede Medlem kan vist ikke nægte, at de to Ting kunne ikke sammenlignes i Betydning for Landet og Landbruget, som dog maa blive den virksomste Faktor i vort Lands økonomiske Liv, det vil ikke have den Betydning. Der er ikke mindste Grund til at træffe Forholdsregler i den Retning, som det ærede Medlem vil; for mig staar det ikke som noget videre slaaende Exempel. Hvorledes man skal ordne disse Forhold, kan jo nærmere overveies; jeg vil ikke ved nogen Udtalelse nu binde mig med Hensyn til Enkelthederne. Jeg tror, det ikke kan nytte noget at komme med rent formelle Foranstaltninger, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds tog Ordet for. Man vil ikke ramme, hvor man helst vil. Nu mener det ærede Medlem, at i Holland ser det saa herligt ud; jeg paastaar, at det er ikke Tilfældet; men det er ikke rart at skulle udtale sig udsørligt om et andet Lands indre Forhold; men at Forholdene der paa Smørhandelens Omraade ere meget forfuskede, kan jeg sige uden at komme Sandheden for nær. Der er Mistillid til Stede. Det er sikkert, at hvis en engelsk Kjøbmand har en Formodning om, at han kan faae lige gode Varer fra Holland eller Danmark, saa tager han dog fra Danmark; og naar det ærede Medlem spørger, hvorfor man i Holland søger dansk Smør til Indblanding i Kunstsmør, saa er det, fordi i Holland har man endnu den Tro, at man fra Danmark faar rigtigt Smør. Naar man kjøber paa Landet i Holland, saa veed man ikke, hvad man faar, og derfor henter man det fra det Land, som endnu anses for forholdsvis rent. Men hvis man gaar frem, som det ærede Medlem vil, saa hynke vi ned til det samme Standpunkt som Holland, og det er ikke hel-